

Resolució 120/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 374/2018

Administració reclamada: Departament de Treball, Afers Socials i Famílies

Informació reclamada: Informació relativa a la composició de la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: La Comissió sobre la qual es formulen les preguntes encara no ha estat creada, per la qual cosa la informació que es demana és inexistent i la reclamació ha de ser desestimada.

Paraules clau: Generalitat. Afers socials. Renda Garantida. Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania. Reclamació contra estimació. Informació inexistent. Falta d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 12 d'octubre de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 374/2018, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies (en endavant DTASF), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 23 d'agost de 2018, la persona reclamant va presentar al DTASF la sol·licitud d'informació següent:
“Quines son les entitats que formen part de la Comissió de govern de la Llei de la Renda Garantida de Ciutadania.
Quins han estat els criteris per incorporar aquestes entitats i no altres a la Comissió de govern de la Llei de la Renda Garantida de Ciutadania.
Quines son les persones que en representació de les entitats i govern formen part de la Comissió de govern de la Renda Garantida de Ciutadania.”
3. L'11 d'octubre de 2018 la Direcció General de d'Economia Social, el Tercer Sector, les Cooperatives i l'Autoempresa del DTASF va resoldre estimant la sol·licitud i informant que la comissió no estava constituïda, i per tant, tampoc s'havien nomenant els representants de les entitats que l'havien d'integrar.

4. La Reclamació, presentada el 12 d'octubre de 2018, es fonamenta en la discrepància amb la informació rebuda, en aquests termes: *“Atenent la resposta .... del dia 11 d'octubre de 2018 afirmant que la Comissió de Govern de la RGC encara no està constituïda adjunto document amb apuntadors a notes de la Generalitat on manifesten la seva existència i per tant entenc correspon aquesta reclamació en el sentit de la sol·licitud prèvia entenent hi ha la possibilitat de manca de transparència al negar quelcom evident segons la pròpia informació de la Conselleria.”*
5. El 23 d'octubre de 2018, la GAIP comunica la Reclamació al DTASF, i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 8 de novembre de 2018, el DTASF remet a la GAIP el seu informe en el què complementa la informació, indicant la composició orgànica de la comissió prevista per l'article. 23 de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, i les entitats que s'hi integren.
7. El 18 de febrer de 2019 la GAIP demana al DTASF que amplii i clarifiqui la informació facilitada, en especial, amb referència a una nota de premsa del Departament el titular de la qual semblaria indicar que la Comissió de Govern objecte de la reclamació hauria estat constituïda.
8. El 26 de febrer de 2019 el DTASF envia un segon informe en el que aclareix que la Comissió no ha estat creada malgrat que d'una nota de premsa se'n pugui derivar una idea errònia en contrari.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a*

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*

2. Manca d'objecte

La reclamació es presenta contra una resolució estimatòria, que informava de que la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania no s'havia creat encara.

La persona reclamant fonamenta la reclamació en la malfiança en la veracitat de la resposta i aporta un enllaç a una nota de premsa del propi DTASF en què es dona compte d'un acord sobre la composició de la Comissió de Govern de la Renda Garantida de Ciutadania en uns termes en què es podria entendre que ja s'ha creat i està en funcionament.

Dels antecedents es desprèn que el DTASF ha aclarit convenientment que no s'ha creat la Comissió. La GAIP ha pogut comprovar que el Decret de creació de la Comissió de Govern de la Renda

Garantida de Ciutadania encara no s'ha aprovat i publicat, trobant-se en fase de projecte normatiu segons s'exposa al propi web de la Generalitat, on hi consten fins a tres versions del projecte de Decret que l'haurà de crear després dels successius tràmits, inclòs el d'informació pública, tal i com es pot consultar al següent enllaç web:

http://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/el_departament/legislacio/normativa-en-tramit/projectes_de_llei_en_tramit/projectes-de-decret/projectedecretcomissioigovernRGC/

Essent així, el DTASF ja va respondre adequadament la sol·licitud i cal desestimar la reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 374/2018, per manca d'objecte.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.